

Meddelelser.

GEMENSAMMA STRAFFRÄTTSÖVERLÄGGNINGAR

ha hållits i Stockholm den 9.—12. november 1949 mellan den svenska straffrättskommittén och den norska straffelovkomiteen samt representanter från Danmark och Island. Vid överläggningarna behandlades utkast till nya straffbestämmelser rörande brotten mot person, främst dråp och miss-handel, samt vissa statsförbrytelser. I överläggningarna deltog, från *Sve- rige* riksmarskalken Birger Ekeberg, professorerna Folke Wetter och Rag- nar Bergendal, justitierådet Nils Beckman, hovrättsrådet Erik Söderlund och hovrättsfiskalen Sten Rudholm, från *Norge* sorenskriver Ole Harbek, riksadvokaterna Haakon Sund och Andr. Aulie, professor Johs. Andenæs och høyesterettsadvokat Rolv Ryssdal, från *Danmark* professor Stephan Hurwitz och kontorchef Erik Vetli samt från *Island* justitierådet Árni Tryggvason och advokat Sveinbjörn Jónsson. Överläggningarna leddes av straffrättskommitténs ordförande, riksmarskalken Ekeberg.

S. R.

FRA DANSKE UNIVERSITETER.

Ved Aarhus Universitet, der hidtil har savnet et professorat i Straffe- ret, er et sådant professorat nu blevet oprettet. Efter indstilling af et sag- kyndigt udvalg bestående af professorerne Stephan Hurwitz, Stig Juul og Carl Rasting, er dr. jur. *Louis le Maire* blevet udnævnt til at beklæde den nye post. Professor le Maire var ved udnævnelsen ekspeditionssekretær i justitsministeriet og juridisk rådgiver for retslægerrådet. Hans produktion er hidtil væsentligst faldet indenfor kriminologien. I 1946 erhvervede han den juridiske doktorgrad med afhandlingen Legal kastration i strafferetlig belysning.

DANSK KRIMINALISTFORENING

afholdt mandag den 14. novbr. 1949 på 50 årsdagen for foreningens stif- telse årsmøde i København. Samtlige nordiske kriminalistforeninger var repræsenteret, idet der fra Finland var mødt professor, jur. dr. *Brynolf Honkasalo*, fra Island højesteretsdommer *Arni Tryggvason* og højesterets- sagfører *Sveinbjörn Jónsson*, fra Norge professor, dr. jur. *Johs. Andenæs* og fra Sverige presidenten, jur. dr. *Karl Schlyter*, professor jur. dr. *Rag- nar Bergendal*, borgmästare *Lars Gunnar Ohlsson* og hovrättsfiskalen *Sten Rudholm*.

Efter en kort generalforsamling, hvor de bestyrelsesmedlemmer, der var på omvalg, blev genvalgt, holdt højesteretssagfører, dr. jur. *J. Hartvig Jacobsen* en tale i anledning af foreningens 50 års jubilæum. Højesterets- sagfører Hartvig Jacobsen gennemgik foreningens udvikling i de forløbne 50 år og fremhævede den betydningsfulde indsats, foreningen havde gjort under formændene professor, dr. jur. Carl Torp, rigsadvokat August Goll, professor, dr. jur. Oluf H. Krabbe og den nuværende formand, professor, dr. jur. Stephan Hurwitz.

Emnet for årsmødet var »Revision af lovgivningen om statsforbrydelser m. v.«, og indlederen var foreningens formand, professor *Stephan Hurwitz*. Professor Hurwitz, der havde været medlem af det af justitsministeriet nedsatte udvalg til overvejelse af forslag til ændringer i borgerlig straffelov, navnlig kapitlerne 12 og 13, der omhandler forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed, mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, gennemgik lovforslaget og redegjorde for det erfaringsgrundlag, på hvilket lovforslaget var baseret. Ved en detaljeret gennemgang af forslaget til de nye paragraffer 98 til 118 b fremhævede professor Hurwitz de grundliggende synspunkter, der havde været afgørende for det nye forslag og refererede de dybtgående overvejelser, der var gået forud for udvalgets indstilling. Forholdet til den gældende lovgivning, beskrivelsen af de strafbare handlinger og udvalgets stillingtagen til strafferammerne blev nøje gennemgået, ligesom indlederen motiverede det standpunkt, udvalgets flertal havde taget til spørgsmålet om indførelse af dødsstraf.

I den efterfølgende diskussion deltog landsdommer *F. Lucas*, højesteretsadvokat, dr. jur. *J. Hartvig Jacobsen*, professor, dr. jur. *Louis le Maire*, professor, jur. dr. *Ragnar Bergendal*, professor, jur. dr. *Brymolf Honkasalo*, højesteretsdommer *Arni Tryggvason*, professor, dr. jur. *Johs. Andenæs*, professor, dr. jur. *O. A. Borum*, overretssagfører *Chr. Langballe*, byretsdommer, lektor *W. E. von Eyben*, lektor, landsretssagfører *Niels Klerk* og politiinspektør *Henry Kudsk*.

Dansk Kriminalistforenings 50 års jubilæum blev iøvrigt om aftenen fejret ved en middag på Den kgl. Skydebane, til hvilken der var inviteret et stort antal udenlandske og danske gæster, og hvori også et betydeligt antal af kriminalistforeningens medlemmer deltog.

J. P. B.

DANSK KRIMINOLOGISK SELSKAB

drøftede den 23. september 1949 »Nogle problemer fra børneforsorgens overdrev« med forstander *O. Lystrup*, Bråskovgård, som indleder. I et meget levende, stærkt personligt præget foredrag gjorde forstanderen rede for de vanskeligheder, ungdomsforsorgen kæmper med på et hjem af Bråskovgårds type. Til dette hjem henvises som bekendt den tilpasningsvanskeligste del af børneforsorgens mandlige klientel over 15 år. Mange ankommer efter adskillige tiltalefrafald, en stor del er sinker eller trænger iøvrigt til særbehandling på grund af psykiske afvigelser. En udsortering på forskellige anstalter eller familiepleje er påkrævet, og der trænges til en koordinering af børneforsorgens og ungdomsfængslets arbejde. — I den efterfølgende diskussion, hvori deltog repræsentanter for børneforsorgen, anklagemyndigheden, politiet, retspsykiatrien, dommerne m. v., fik forstander Lystrup så godt som enstemmig tilslutning til sine hovedsynspunkter. Debatten mandede ud i en understregning af det nødvendige i en dybtgående revision af den gældende lovgivning med hensyn til behandlingen af de unge kriminelle.

Den 27. okt. 1949 afholdes møde med foredrag af vicefængselsinspektør *Niels Sølling*, der er leder af fængselsafdelingen Store Grundet ved Vejle, om emnet: Erfaringer fra arbejdet på en åben fængselsafdeling. Der har i løbet af 4 år været anbragt ca. 650 fanger på den af Sølling ledede åbne afdeling. Fangerne er som regel over 25 år og har tidligere været straffet med en å to straffe i statsfængsel. Straffetiden for fangerne i Store Grundet rækker fra 7 måneder til to år. 24 af fangerne er blevet fjernet på grund af disciplinærforsøelser. Undvigelsesprocenten har været meget lav, kun ca. 1 %. Fangebelæget er omkring 80 fanger. Det samlede administrations- og bevogtningspersonale har holdt sig indenfor rammen 1—3 i forhold til fangetallet. Administrationen har ikke været dyrere end på de store fængsler. Det er endnu for tidligt at udtale sig om recidivspørgsmålet. Inspektør Sølling gik stærkt ind for opretholdelsen af fængselsafdelinger med fangebelæg af den omtalte størrelse og for opretholdelsen af åbne afdelinger for dertil egnede fanger. Som sædvanlig i Kriminologisk Selskab efterfulgtes foredraget af en særdeles levende diskussion.

S. H.

SVENSKA KRIMINALISTFÖRENINGEN

höll fredagen den 11. november 1949 sitt ordinarie årssammanträde under ordförandeskap av f. d. presidenten *Karl Schlyter*. Bland de närvarande märktes riksmarskalken *Ekeberg* samt representanter för kriminalistföreningarna i Danmark, Finland, Island och Norge. Från Danmark hade kommit professor *Stephan Hurwitz* och kontorschef *Erik Vetli*, från Finland professor *Brynolf Honkasalo*, från Island justitierådet *Arni Tryggvason* och advokat *Sveinbjörn Jónsson* samt från Norge professor *Johs. Andenæs*, riksadvokaten *Haakon Sund*, sorenskriver *Ole Hørbeke*, riksadvokat *Andr. Aulie* och høyesterettsadvokat *Rolv Ryssdal*.

Till styrelseledamöter i Svenska kriminalistföreningen omvaldes överdirektör *Hardy Göransson*, justitierådet *Nils Beckman*, professor *Ragnar Bergendal*, professor *Folke Wetter*, landshövding *Thorwald Bergquist*, doktor *Gustav Jonsson*, byråchef *Gustaf Persson*, advokat *Hugo Lindberg*, riksåklagaren *Maths Heuman* och ombudsmannen *Bror Larsson* samt nyvaldes borgmästare *Erik Bendz* och hovrättsfiskalen *Sten Rudholm*. Presidenten Schlyter och assessor Åke Asp hade undanbett sig återval.

Efter behandling av föreningsangelägenheter inledde professor *Ivar Agge* och ombudsman *Larsson* diskussion över ämnet »*Enhjalligt frihetsstraff*«. I diskussionen deltog professor *Andenæs*, professor *Hurwitz*, advokat *Ragnar Gottfarb*, professor *Wetter*, hovrättsfiskal *Sven Ersman*, överdirektör *Göransson*, advokaten friherre *Stjernstedt*, professor *Ivar Strahl* samt byråsekreteraren *Torgny Lindberg*.

Vid sammanträdet slut uttalade överdirektör *Göransson* föreningens stora tacksamhet mot presidenten *Schlyter* för hans mångåriga och fruktbara arbete såsom föreningens ordförande. Presidenten *Schlyter* valdes därefter med akklamation till föreningens hedersordförande .

S. R.

KRIMINALPOLITISKA SÄLLSKAPET

sammanträdde torsdagen den 25. oktober 1949 i Stockholm under ordförandeskap av lagbyråchefen i Justitiedepartementet, *Bengt Lassen*. I anslutning till ett aktuellt och i svensk press mycket uppmärksammat brottsfall, fallet »Svullo«, diskuterades vid sammanträdet behandlingsformerna för återfallsbrottslingar i åldern 15—18 år. Inledningsanföranden hölls av rådmannen *Gunnar Hedelius* och doktor *Birger Sjöden*. I den efterföljande diskussionen deltog, utom inledarna, riksåklagaren *Maths Heuman*, professorn *Gösta Rylander*, generaldirektören *Ernst Bevelius*, överdirektören *Hardy Göransson*, professorn *Olof Kinberg*, presidenten *Karl Schlyter*, advokaten frih. *Georg Stjernstedt* och riksdagsmannen *Carl P. Olsson*. Medan enighet i stort sett rådde om att de nuvarande öppna och halvöppna anstalterna för ungdomsbrottslingar i åldern 15—18 år måste för att tillgodose samhällets skyddskrav kompletteras med en eller flera slutna anstalter för omhändertagande av de mest svårartade bland ifrågavarande klientel, bröto sig meningarna främst kring frågan huruvida dessa anstalter borde upprättas inom fångvården eller socialvården.

Diskussionen hade samlat ett femtiotal åhörare, bland vilka märktes justitieministern, statsrådet *Herman Zetterberg*.

S. R.

EFTERUTBILDNINGSKURS I KRIMINALRÄTT.

På inbjudan av svenska justitiedepartementet har under tiden d. 28/9—6/10 1949 ett femtiotal svenska jurister varit samlade till en efterutbildningskurs, som omfattat föreläsningar i skilda kriminalvetenskapliga ämnen, studiebesök å fångvårdsanstalter av olika slag samt diskussioner i aktuella kriminologiska och kriminalpolitiska frågor. Kursdeltagarna, bland vilka märktes justitieministern *Herman Zetterberg*, f. d. presidenten *Schlyter*, riksåklagaren *Heuman* samt presidenterna *Wieslander* och *Laurin*, utgjordes huvudsakligen av inom rättegångsväsendet praktiskt verksamma jurister, såväl domare som åklagare och advokater.

Kursen var förlagd till Norrköping, varifrån studieresor företogs till ungdomsanstalterna i Nyköping och Skenäs, fångvårdskolonien Bogesund utanför Stockholm, Rättspsykiatriska kliniken å Långholmen i Stockholm, fångvårdsanstalten å Hall och fångvårdens sinnessjukhus Håga, samt Lövsta ungdomsvårdsskola.

Föreläsningar hölls av professor *Agge* (om kriminologiens mål och medel), professor *Strahl* (om kriminalvård i frihet), skyddskonsulenten *Ljungbo* (om praktiska erfarenheter från skyddsarbetet), överdirektör *Göransson* (om straffverkställighet), byråchefen *Åman* (om alkoholism och nykterhetsvård), fil. lic. *Fellenius* (om vittnespsykologi samt om psykoteknisk undersökning och yrkesrådgivning), byråchefen *Bolin* (om barnvårdsnämnder och ungdomsvård), underståthållare *Wahlbäck* (om abnormbrottsligheten i belysning av sinnessjuknämndens praxis), docenten *Gerle* (om vad man i en människas förflutna och beteende bör ta fasta på då man bedömer behovet av sinnesundersökning samt om sexualbrottslig-

heten ur psykiatrisk synpunkt) samt professor *Olof Kinberg* (om några kriminologiska problem). Föreläsningar hölls även i anslutning till de olika studiebesöken. Sålunda talade förståndaren för Lövstahemmet, doktor *Sjödén*, om behandlingen i ungdomsvårdsskola, metoder och resultat, doktor *Wretblad* vid Rättspsykiatriska kliniken om hur en sinnesundersökning utföres, t. f. överläkaren vid Håga sjukhus doktor *Henrikson* om moderna terapeutiska metoder (insulin- och elektrochockbehandling m. m.), föreståndaren för vårdanstalten å Hall, direktör *Rudstedt*, om förvaring och internering samt föreståndaren för Skenäs ungdomsanstalt, direktör *Thurén*, om ungdomsfängelse, metoder och resultat.

Norrköpingskursen utgjorde den första efterbildningskursen för jurister i sitt slag. Men, som justitieministern framhöll i sitt hälsningsanförande till kursdeltagarna, det märkvärdiga med kursen var inte att den kommit till stånd utan att den ej anordnats tidigare. Det må i detta sammanhang erinras att redan 1943 diskuterades inom svenska kriminalistföreningen och väcktes förslag om efterutbildningskurser för brottmålsjurister (se NKA 1942—43 s. 206). Det är därför anledning att med stor tillfredsställelse hälsa justitieministerns uttalande, att Norrköpingskursen snart kommer att efterföljas av andra liknande kurser. Att intresset för sådana kurser är stort bland svenska jurister framgår redan av det förhållandet, att medan den första kursen stod öppen för omkring femtio deltagare långt flera eller omkring 300 jurister begärt att få delta.

Bland deltagarna ansågs allmänt att kursen givit ett mycket gott utbyte. Såsom önskemål för kommande kurser framhölls emellertid att en ej alltför knapp tid borde anslås till frågor och diskussioner i omedelbar anslutning till föreläsningarna. Det ansågs även vara av värde om referat av föreläsningar och diskussioner kunde iordningställas och utlämnas till kursdeltagarna och andra intresserade.

S. R.

UNGDOMSANSTALTERNA OCH BEHANDLINGEN AV UNGA BROTTLINGAR

har en längre tid livligt debatterats i den svenska pressen (jfr SvJT 1949 s. 684). Ett organiserat upplopp vid ungdomsanstalten i Ystad d. 4. okt. 1949 varvid åtta interner rymde har givit ytterligare näring åt debatten. I ett uttalande för Svenska Dagbladet d. 6. oktober framhöll chefen för fångvårdsstyrelsen, överdirektören *Hardy Göransson*, att händelserna i Ystad äro symptom på den kris som anstaltsväsendet i Sverige befinner sig i. Överdirektör Göransson erinrade om den försämring som ungdomsfängelseklientelet undergått under senare år samt underströk behovet av nya slutna anstalter för det svåraste klientelet. Efter att ha framhållit att personalen på alla slags anstalter för frihetsberövande är överansträngd uttalade överdirektör Göransson, att dagens svåra läge enligt hans mening bottenar i den kris för uppfostran som vi genomgå, samt fortsatte:

Vi måste i uppfostrings- och anstaltsarbetet över hela linjen komma tillbaka till stabilitet. Den har betänkligt undergrävt under senare år, därför att man på vissa håll inte vill ha med det inslag i uppfostran som är lika nödvändigt som värme, nämligen stränghet. Trots allt vad som

sägs i motsatt riktning vill unga människor ha stränghet också, de vill ha lov att lyda och betraktar det som en förmån. Men borde därför vara lite försiktigare när man kritiserar allt i den s. k. gamla uppfostran. Den är inte mer urmodig än att den ännu i dag praktiseras hos kulturfolk, som inte i något avseende står det svenska efter och som visar sig besitta en enorm hållfasthet i kritiska lägen.

S. R.

DE TIDSOBESTÄMDA STRAFFEN¹⁾

ha ställts under debatt i en artikel i Stockholmstidningen (d. 18/10 1949) av överdirektör *Hardy Göransson*. Efter en redogörelse för de stadganden om frihetsberövandets längd, som ges i lagarna om förvaring och internering samt om ungdomsfängelse konstateras att — ehuru lagstiftningen lämnat stort utrymme åt tidsobestämdheten — praxis kommit att gå en annan väg i fråga om utskrivningstiderna. Sålunda äger utskrivning från förvaring rum i närheten av den i domen föreskrivna minsta tiden eller ej alltför långt därefter och vid ungdomsfängelse sker utskrivning i regel efter ett år eller rätt snart därefter. Trots utskrivningsmyndigheternas strävan att fixera tiden för anstaltsvistelsen utgör dock tidsobestämdheten en plåga för den intagne och är en källa till oro i uppfostringsarbetet. Denna oro bottnar till en del i föreställningen att ett straff för att vara rättvist också skall vara på förhand bestämt.

Efter att ha erinrat om den nya engelska lagstiftningen på förevarande område, varigenom man i fråga om personer över 21 år slängt överbord den form av tidsobestämdhet som innebär möjlighet till förlängning, uttalar överdirektör *Göransson*:

Jag konstaterar, att tidsobestämdheten, ehuru den i många fall mera är skenbar, hos den dömda skapar motkrafter, som försvårar uppfostringsarbetet. Jag anser vidare, att tillräckligt lång anstaltstid med efterföljande övervakning icke behöver köpas till priset av tidsobestämda straff.

Jag frågar da: är det välbetänkt att bibehålla behandlingsformer av tidsobestämd typ om man vet att de i många fall motverkar sitt syfte?

Vi har nu tillämpat de obestämda straffen så länge att tiden är inne att med ledning av våra egna erfarenheter ompröva själva principen.

Hovrättsfiskalen *Sven Ersman* har i en artikel i Dagens Nyheter (den 2/11 1949) ifrågasatt om den formella tidsobestämdheten verkligen utgör någon plåga för den intagne och är anledningen till oron på ungdoms-anstalterna. Utskrivningsmyndigheternas fasta praxis är nämligen välbekant icke bara för domstolarna utan även för alla intagna. Mot bakgrunden av ungdomsfängelsets syfte att ge den intagne fostran och utbildning finner *Ersman* det framstå som en egendomlig tanke, att domstolen i sin dom skulle ange en bestämd vårdtid som den i varje särskilt fall erforderliga. Vid bestämmandet av denna tid skulle nämligen icke som vid vanlig straffmätning, brottets svårhetsgrad läggas till grund utan domstolen skulle bestämma hur lång tids fostran och utbildning den tilltalade vore i behov av. Med tanke på de straffmått som i våra dagar används av de svenska domstolarna finge man också anledning räkna med att den tid som

¹⁾ Jfr. NKÅ 1947—48 s. 2 ff.

finge föreskrivas för behandlingen på ungdomsanstalt i de flesta fall skulle avsevärt överstiga en strafftid bestämd enligt vanliga straffmätningsskäl. Domstolarna skulle därför säkerligen komma i samvetsnöd om de ställdes inför nödvändigheten att tillämpa särskilda, väsentligt längre tidsmätt för vissa slags påföljder. Sannolikt skulle resultatet bli att ungdomsfängelse komme att användas endast i sådana fall där påföljden även vid vanlig straffmätning skulle bli av ungefärligen samma varaktighet.

Förverkligandet av tanken att göra ungdomsfängelse och förvaring till tidsbestämda påföljder skulle, slutar hovrättsfiskalen Ersman, innebära en återgång till ett system som på goda grunder till stora delar redan förkastats.

S. R.

SINNESUNDERSÖKNING I BROTTMÅL I SVERIGE.¹⁾

Den 30 maj 1949 besvarade den svenske justitieministern, statsrådet *Zetterberg*, i riksdagens andra kammare en interpellation angående det rättspsykiatriska undersökningsförfarandet. I svaret konstaterades att balansen av undersökningsfall, särskilt häktade, sedan slutet av år 1948 växt kraftigt, främst beröende på att närmare en tredjedel av tjänsterna inom undersökningsorganisationen icke kunde uppehållas ens med vikarier. Justitieministern lämnade vidare en redogörelse för den rad av åtgärder, som vidtagits för att möta det akuta nödläget främst i fråga om undersökningarna av häktade, och gick också in på de åtgärder på längre sikt, vilka borde vidtagas för att undanröja bristen på psykiatrer.

Efter det att svaret lämnats har såsom däri bebådats en icke obetydlig ökning skett av de personella och materiella resurserna inom den del av organisationen, som har undersökningarna av häktade om hand. Vidare ha åtgärder vidtagits för ett bättre utnyttjande av redan förefintligt material i form av tidigare sinnesundersökningar m. m. samt för ökad användning av den s. k. summariska läkarundersökningen enligt 4 § i 1939 års lag om särskild förundersökning i brottmål. Slutligen har prof. *O. Kinberg* tillkallats såsom sakkunnig för att utreda möjligheterna att förenkla och förkorta sinnesundersökningarna.

Läget ifråga om de häktade är numera åter fullt tillfredsställande. Vad de icke häktade angår är tyvärr balansen av undersökningsfall alltför mycket stor.

B. A.

UNGDOMSANSTALTERNA I SVERIGE.

Den svenske justitieministern, statsrådet *Zetterberg*, besvarade den 23 maj 1949 i riksdagens andra kammare två interpellationer om förhållandena vid de anstalter där till ungdomsfängelse dömda brottslingar i åldern 18—21 år omhändertagas för fostran och utbildning. I svaret behandlades bl. a. frågor om klienteletts sammansättning och förändringar däri ävensom byggnadsfrågor och därmed sammanhängande spörsmål om

¹⁾ Jfr *Sondén* i denna tidskrift s. 108 ff.

avvägningen mellan öppen och sluten vård samt rörande differentieringen av klientelet. En huvuddel av svaret ägnades åt yrkesutbildningen, i vilken del redovisades åtskilliga beslutade eller planerade åtgärder. Slutligen diskuterades också vissa säkerhetsproblem för vårdpersonalen.

B. A.

2. CONGRÉS INTERNATIONAL DE DÉFENSE SOCIALE DE LIÉGE.

I dagene den 3.—8. oktober 1949 har den anden internationale kongres om »Socialt Forsvar« været afholdt i Liège. Den første kongres afholdtes i San Remo i 1947 på initiativ af den italienske advokat *Filippo Gramatica*. Der grundlagdes her en international bevægelse for i videst muligt omfang at erstatte straf af repressiv type med positive opdragelses- og kurative foranstaltninger. Den nu afholdte kongres har understreget bevægelsens livskraft. Der deltog repræsentanter fra 27 lande, deriblandt Sverige (professor *Ivar Strahl*, Uppsala) og Danmark (professor *Stephan Hurwitz*, København). Forhandlingerne var grupperet om hovedemnet: den menneskelige personlighed set i relation til statens og den enkeltes rettigheder. Emnet behandlede i 5 forskellige sektioner, en filosofisk, en retspsykiatrisk, en retsmedicinsk og en juridisk samt en »section d'exécution«, der særlig tog sig af spørgsmålet om betinget dom. Der vedtoges en række resolutioner, dels af mere almindeligt indhold, hvorved navnlig understregedes respekten for den menneskelige personlighed som norm for kriminalretten, dels af mere specielt indhold, herunder resolutioner om anvendelse af betinget dom (probation) under forskellige former, om udvidet foretagelse af personlighedsundersøgelser, kriminologisk dommeruddannelse, fortsat reformering af straffuldbyardelsesmetoderne med resocialisering som mål, m.v. Et stort flertal af forsamlingen vendte sig mod narcoanalyse i retsplejen og mod anvendelse af sterilisation og kastration undtagen i rent lægeligt øjemed.

Til videreførelse af de bestræbelser, der lå bag kongressens afholdelse, dannedes et permanent »Société Internationale de Défense Sociale« med sæde i Paris. Der valgtes et præsidium med *Filippo Gramatica* som præsident og *Marc Ancel* (Paris), *Jean Graven* (Genève), *Stephan Hurwitz* (København) og *José Martinez* (Cuba) som vicepræsidenter.